

Безпеку та якості пирів Сорді в Суботи (також у
п'ятницю) в 10-12 годин раніше за закриття кінотеатрів.
Редакція, адміністрація та експедиція відповідно Ч. 2 роз-
поділять пропаганду та рекламу виконавчих органів міста.
Руководство звітностю здійснюється за підсумками роботи міської
адміністрації та редакції виконавчої ради Ч. 2 у

ГЛАВНЫЙ ТРИОМФЪ

三

“Безоркадный” триомваторъ пос. Гавзнеръ дуже явно нападае наъ тыхъ национальныхъ гербъ хлопчикаѣ въ панерныхъ „шапкахъ“ и съ деревянными щёблями, що вимаючиши себѣ изъ шпоръ страшного ворога, обвязавши ско землянъ валиы, та обстаниши всѣими винтижами твердину, — видяется отъца на него съ голосами „гурра“ исковозъ во спиритуальнаго великанъского ворога, а повториши изъ кусинки свого, вѣзинки руками вытворенаго ворога, порожжувши землянъ твердину и окону, вертаютъ отъца съ триомваторомъ при отголосѣ дитинчатой трубки. Такого страшного ворога не только Польшѣ, але и цѣлонъ Австрія, подстушнаго, бо до часу замокованаго конспиратора панславистичнаго, просилъ алайта ген. Ско-басова выговоры, чи выгнанъ пос. Гавзнеръ ть „Словѣ“ въ „Санктпетербургскѣхъ Вѣдоностяхъ“, — окрестилъ его „святокарской пародией“, голосно крикнувъ „гурра“, завѣрючи всѣхъ, що такъ за тою маскою кръмся вся интеллигентія Русь, с. с. вся тѣ Русины, що „не практикуютъ себѣ до галицко-польской культуры“ — и — однимы покинукоъ „здраву“ и ставу“ разторочивъ, своего ворога!

Але правду сказавши, наявъ така дитину вищрина и „страшного змія“ не бтпосла свого ефекту. Вже въ самій падатѣ настує пос. Гакніеръ на пос. Озаркевича, — котрый яко рускій священик може далеско скорше виїхатись представителемъ той „санктпіорської партії“ („котра не зрослася ти одо тіло съ галицко-польською культурою“, аж пос. Ковальскій и пос. Кулчковскій, котрі яко скіфські люди не поднагаютъ ітакої шаргійної дисципліни „са. Юра“. Если далеско пос. Гакніеръ знає, що писали „Шефферськихъ Відокосності“ р. 1875 о „Словѣ“, то зламо аучные похищені знати тѣ куренди, як „са. Юра“ писали противъ „Словѣ“ въ то

занес вбеса р. 1866. Явишисъ правоъзъ
какъ пос. Ганцлеръ изведенъ артикулы. Слово-
такого стану, со повиннѣй пос. Ганцлеръ и
статистики добре знали. Самъ же пос. Ган-

СВЯТКОВАНЬК

пам'яті ХХІ роковинь смерті Тараса Шевченка.

Чемъ золота звѣзда для подорожника, чѣмъ башмаки пристани для корабля, спрѣдь бурилиного моря, чѣмъ ти-
ца, тѣла и пространства хата для кандруючаго
предъ ликомъ хуртовиной, — тѣмъ было счаст-
ливѣе пахоты изъ забытаго Кобзара Руси для
жизни Русланова въ теперѣшнину, чѣмъ наименѣе
безпокойству пору нашаго житія народнаго. Не-
можѣ, тревоги, а искать подекуда молодуш-
ицъ, чтобы порушить нашу Русь и искать
исправледа крака вакханіемъ тигаремъ налигав-
шаго изъ сердца нашаго землеболь. Дѣйшло ик-
ий до того, что не можна просто и имено на-
звати своего жалю, не можно разкрыть па-
вильонъ, тишина, природа и юности голубиного
города.

народного протесту против монголы, а се-
чи більше підномагло загальну ненасибість,
звернувшись в пустиню. Отже, святочні ви-
пілки Тараса Шевченка, які може відійти
це перед тим, ставши також народною
заповіткою, що бегає величного шуму і при-
буває до тьми, облямую силово розбігнав-
ся хмару з нашого народного небосхилу.
Іншій вірний фільм заповіткою пристраси
вирівнії Руїн і відмінить наші берци нову
благу, полу підводобуток нашого народного и
блаку, якими плавали в океані.

Целый вечер, восхищенный спектаклем Русской писательницы и изобретателя нашей литературы, я сидел и наблюдал за ее игрой, пока она рассказывала историю гармонии любви, про которую сквозь прекрасную и блестящую окраску вспыхивали разум и страсть до единого и так скромно и чисто: вымытые сердцем витрины непроглядного заходу, а страймы съ хижину лягушкою замы надъ национальными закрутыми татарского персидъ национальныхъ плесомъ, надъ погребальными вершками нашего народного шитья."

"Захарий, почему укрылось наше събодное небо, покинуло весенние солнце, грозы, тучи и громы, поднявши быстрыхъ хвиль у

Предметы из "Дек" для дешевки:	<i>Дек</i> России;
из склад. розн.	8 рп.
из обн. розн.	4 рп.
из четыр. розн.	2 рп.
из под. "Балтийской"	из под. "Балтийской".
из склад. розн.	15 рп.
из обн. розн.	6 рп.
из четыр. розн.	3 рп.
из склад. дешевки:	из склад. дешевки.
из склад. розн.	5 рп.
из обн. розн.	5 рп.
из четыр. розн.	3 рп.
из под. "Балтийской":	из под. "Балтийской".
из склад. розн.	10 рп.
из обн. розн.	5 рп.
из четыр. розн.	250 рп.
из под. "Балтийской":	из склад. дешевки.
из склад. розн.	14 рп.
из склад. обн.	5 рп.

Ганзнеръ признае въ свой бестѣ, что не може узнати хосенники и спасенники финансовыхъ проектовъ своихъ компатріотовъ, самъ признае, что — будь они ухвалены — спасти тага ремъ на убожшу людность, самъ узнае будькою финансовую политику своихъ компатріотовъ, и что клонить голову передъ тымъ вслѣдъ яко передъ шашимъ necessarium! Еслибы до того вслѣдъ звонилъ пос. Ганзнеръ придавитися той „сердечно-любовной“ ролѣ, яку программа компатріоты а представлятъ великихъ постыдностей при недавній регуляціи группового податку супротивъ селянскихъ интересовъ, еслибы пос. Ганзнеръ занять студиозата „Санктпетербургскія Вѣдомости“ бувъ переступошъши ту исторію „сердечной любови“ и „спольности интересовъ“ въ „Подвойной крейдѣ“ (замѣщенной минувшаго року въ „Дѣла“) та „Инструкції“ (замѣщенной сего року въ „Дѣла“), то бѣкъ не могъ бы буть съ такою смѣзюю разнызватися надъ тюю „гармонію“ „любовию“ и „абалостю“ своихъ компатріотовъ про селянскій интереса не только русскаго але и самагопольского народа.

Справдѣ можна быъ радости разилаки-
тись надъ тою прекрасною „галицко-польской
культурою“ и надъ тѣмъ расы шанслови-
сти и братолюбія въ Галичинѣ, якій пос. Га-
знеръ такъ поетично ославословицъ въ свой
бесѣдѣ. Все тутъ такъ красно и любо, всю-
да между Русинами а Поляками нашуе изыблы-
ша згода и сердечна любовь, польскій дѣдич
братаются съ селянами и мало що не послѣ-
дуя сорочку... — даютъ своимъ братамъ ру-
скими селянамъ, нѣкто не думас и одног
волоска вырвати Русиновъ зъ головы, а и
то якій права; не рускій а латинскій священ-
ники проповѣдуютъ тверезость на Галицкѣ
Руси, не Русины „святоюрской партії“ въ ре-
дакторы и компатріоты Gazet-ы pag., Dzieci-
nіk-a pol. и Gazet-ы Iwon. жадаютъ знесенія
коршемъ, закладаютъ по селахъ народній чи-
тальни, сельскій склепки и т. д.; толькъ самі
Поляки подпомагаютъ рускій театръ, даютъ
запомоги изъ рускій часописи и книжки „sofern ge-
sie (школьный книжки!) nicht russische Hetzereien
enthaltent“; Поляки даютъ рѣбрѣніо въ сойми-
и запомогу рускому театрови „противъ голосовѣ
святоюрской партії“—и робить все, що толькъ
ко може зробити доброго и шахотного га-
лицника великолюбістъ, щедрость и мудрѣсть.
Справдѣ хотимъ быъ помилуватися съ власти-

гору сердатѣй штурвое, пѣнию бризнули и
наші очи и щеки хвилю матанія, хвилю
бизнесъ, лоскотѣя, громами ревѣя,
громы громѣя, а блесканіцъ полонѣли огни
и нѣмъ склономъ разланія, а наші надѣи
нашъ човенъ, недлано що добившись титовъ
пристаниѣ, почмачалъ изъ тихого плеса иъ безо-
дво лютыхъ хвиль, лютѣнікъ бурь, не про-
глажніи штормы."

Запім'ята наша весняна пісня на широкій Україні, замовлено наше рідне слово из козацької землі, розщуканою і горемъ извалася страдальне серце нашої иеніки, а намъ зануло серце, разльєвъ разрываючися отъ тяжкого печали, що чорнильмъ воронъмъ изѣла надъ нашою бесталанною Краинкою.⁴

тихій краї, бурами и тучами занесла наше погане не небо, що сюж здалось виготовити займало західний край нашої широкій країни.”

“І судилося нама всім: спинитися серед тучи и громоже, и піть широка и далека наша рідна родина — скръзь пронеслася та сама туга-печаль, и въ заходу и въ відночи обнілилась супротивній філій и понесли на широке бакрає море розбурхано пристрастю, криадово-

и неизвестно. "Сердь той сътъмъ, сердь тучъ и громъ
зъ ѿшибочи и въ заходу тихъ журбачъ
простигласъ по всѣмъ нашимъ краю и
ночью ѿще страшнѣйшо бурю пронеслисъ
стоны мілодоръ":

— — коли бъ въ тойъ възъ будъ хотъ
крыхта приымъ!

А за те же знать, які то страшні та
Русини, що не хочуть називатися natione Polon-annи в прикручувати себе до тон „галицько-
польської культури“! Они то стратили зъ очей
всѣ моральний и материальный интерес русского
народа зъ очій, они то если не поднамагаютъ,
то бодай рѣпнодушино дыняться изъ взрѣстъ
лихъ и нужъ, на крѣсть тигарбъ податковыхъ,
на лахъ дороги, на надъужитя всякого
роду, на покривданье свободы, на пынство
и всѣ та и тильмъ подбий дары — „галицької
культури“!!!

Изъ Гавриль! Кому се розказуєте такі байки? И для кого малюсте сего чорта на стіні? Зволіть же мені указати, коли и въ тиль то облегчили ви тагары нашого народа? Чи въ дорожній, церковній и шкільній конкурсції? Чи въ грунтобої, домобої и нафтобої податку? Чи не було вже у насъ пакять такихъ случаївъ, що за грошъ рускихъ гроцадъ куповано контушъ, а для рускихъ школъ образки и книжки патріотично-польські. Чи „Шкільна Часопись“ и „Рускій Правоторп Народний“ о грунтобої податку, о опікунахъ и кураторахъ, о військовій таєк і т. д. — суть такожъ „russische Hetzgeleien“ и чи для того отказано имъ запо-
могти?

Не будемо перечитатись съ пос. Гавзнеромъ о то, чи справдѣ всѣ властитель пропи-
нації буди и суть спрацдѣ таѣ прихильными
для уставы противъ панъства, якъ се представиша
пос. Гавзнеръ, только дивна рѣчь, для чого
столько русскихъ священниковъ мусюло переносяти
такжъ, безчисленній скатури отъ своихъ
патроновъ зади проповѣданія тверезости, для
чого бували вже случаї, где къ певныхъ сто-
ронахъ фактично систовано силу обовязочную
сей уставы противъ панъства, и для чого
боляща половина зъ сумы зборионъ польскими
выборчими комитетами р. 1879 пойшла власне
на фактичне знигование сей уставы въ часі
выборівъ?

Равночасно съ славословіемъ "галицко-польской культуры" виникло пос. Гавзиево признанье сумного стану просвѣты въ Галичинѣ. Наиболѣйша конскриція выказує даже малый процентъ письменныхъ людей особенно въ гіекогрѣхъ русскихъ поселеніяхъ. Пос. Гавзиево вѣнчаетъ сей сумний лакто-

„И диво дивне, середъ тыхъ тучъ и громъвъ, що нахваляють изъ нашъ край середъ лютого напору лютыхъ вороговъ, середъ бурливыхъ філъ вражинъ пристрасті, — големийшъ иль коли небудъ, голосянійшъ иль за двадцять лѣтъ чуті похлопкъ нашего великого короляничча парного“.

Смілься хутый враже,
Та не дуже, бо все гни.
Слава не полиже;
Не полиже а розкаже,
Що відволоє він снігі,
Чиа правда, чиа кризда
И чиа ми діти.
Наша дужа, наша пісня
И...
—

«А съ окомъ зверненыхъ у небо всеенитныхъ, бессмертныхъ, вѣчныхъ идеаловъ, неизмѣримыя силы кличе сей нашъ великій германічъ потужнѣйшъ голосомъ:

„И середъ бурь и тучъ и громътъ сердцъ
нашъ оживаетъ, наполняется отъзгомъ, грудь
наша ширится, наши очи смѣло глядятъ у ту
страшну вѣтрумъ вражды и злобы напасти на
наше народнѣе добро святе и сѣвѣръ изъ на-
шімъ керманническимъ и мы кличемо, немы бѣ-

Встане Украина
И розігне тьму неволт
Світла правди засвітити
І помалося на ході
Нескорінний ліхта

Кожъ сей нашъ смѣлый великий керманичъ, що середъ тьмы и бурї веде насть сиѣло

але лише на те, щобы въвести зъ того не
можливостъ основуванія рускихъ читалень
що отже згадка пос. Кулакковскою о хосен-
номъ впливѣ рускихъ сельскихъ читалень естъ
неоправданою самохвальбою! Отжежь находит
здаєся, що при малочисленности письменныхъ
власне только черезъ читальнѣ може ширити-
ся просвѣта помежи старшихъ селянъ, бо въ
читальнѣ одиць письменный може читати и
звычайно читає для всѣхъ членовъ на голосъ
черезъ що и неписьменній могутъ даже добре
користати зъ книжокъ и часописей. Сумнії
же стањъ письменства въ рускихъ округахъ
Галичини есть власне иѣрою той галицко-
польской „культуры“, котру пос. Гавзнеръ
такъ даже выхваливъ. Задачу науки писания
и чтання мають предъ сповнити школы, а въ
чињахъ жежь то рукахъ находятся народныи
школы вже отъ 15-ти лѣтъ? Думасмо, що за
15 лѣтъ можна було ачейже черезъ школы
поднести письменность на столько, щобы цѣле
молоде поколѣннє умѣло бодай читати и пи-
сати. Майже 15 лѣтъ відносить Русини
свои жалъ на склонливостъ польонизації ру-
сихъ школъ, отъ 15-ти лѣтъ указують на
то, що польонизаційна система отстражує
народъ отъ школы, оттягає школу отъ су-
властивои цѣли и веде до упадку а не до
вросту просвѣты народнои.

На всѣ тѣ жалѣ и перестороги въ сой-
мѣ и поза соймомъ чули мы завсѣгды лише
одну отповѣдь зъ усть Поляковъ, що тѣ жалѣ
зовсѣмъ несправедливы, що се пустый крикъ
Русиновъ, а що на дѣлѣ все йде до лучшаго.
„Русины мають за богато школъ“, сей окликъ
опертый на выказахъ п. Генрика Шміда стався
сталою фразою всѣхъ польскихъ дневниковъ
и всѣхъ отповѣдей зъ стороны Поляковъ на-
жалѣ Русиновъ. А нынѣ коли статистика па-
глядно выказала, що дотеперъшна система по-
льонизації поддержує темноту народа, отчу-
жує народъ отъ школы и не дасъ ему порозу-
мѣти правдивои ваги науки, теперь, коли
выказалась правда тыхъ довголѣтныхъ жалѣвъ
Русиновъ, пос. Гавзнеръ славословитъ ту саму
систему, а докоряє Русинамъ, що они смѣ-
ютъ закладати читальнѣ навѣть въ такихъ по-
вѣтахъ, где процентъ письменныхъ людей дуже
низкій!

Пос. Гавзнеръ назначивъ рускому народи и рускому языкови таке становище супротивъ польского, яке займае „das Plattdeutsch“ супротивъ „Hochdeutsch“. Справді дуже сумно, що галицкій посолъ може пони-
суватись передъ свѣтомъ такими языкословными
и етнографичными выводами, котрій въ додатку
навѣть не мають за собою оригинальности.
Гавзнеръ може и не знає, що такъ именно
отзываются о рускомъ народѣ и рускомъ я-
зыцѣ малоученій панслависты, тѣ самій страшній
панслависты, котрыхъ страшили агитацію „mit
Rubel auf Reisen und dem Bilde des Caren“
розмальовує биъ такими грубыми красками —
фантазіи. Если однакожъ пос. Гавзнеръ хотѣв-
бы поучитись, сколько правды въ той пере-
старѣлой а недорѣчной фразѣ, то зволить собѣ

на передъ, по разбурханомъ, пѣнистомъ морю
до сонця свѣтла и правды, що се за си-
ла, що и въ найтяжкихъ влідняхъ наповнє
и крѣпить нашу утомлену грудь невмираючої
силою, що се за голосъ, голоснѣйшій отъ най-
дютѣйшои бурѣ, землетрясныхъ громовъ и
безпамятныхъ криковъ злющи товни?“

„Се зáзыvный голосъ нашего народного генія, се животворна сила нашего Кобзаря—Кобзарь, се вѣштій бессмертный духъ нашего бессмертного Тараса, що отъ Сяну и Буга ажъ за Днѣперъ до Дону, отъ широкого степу украинскаго ажъ за нашъ Бескидъ неботычный гомонить бессмертною пѣснею пѣсней милюновъ и яснымъ свѣтломъ нашон правды народной середъ кромѣшной тьмы присвѣчує намъ яснымъ сонцемъ провѣднымъ на дорогу побѣды нашей правды и славы.“

„Въ давныхъ повѣстяхъ, въ старомодныхъ драмахъ та операхъ часто стрѣчаю Богатыри-молодцы, що выгнаный черезъ вѣхъ опѣкуновъ або еще горшыхъ еусѣдъ-погадникомъ зъ себѣ батьковщины по довгихъ лѣтахъ тяжкихъ пригодъ, еще тяжкихъ вліяній, злочасной долѣ, — всѣма давно забутый, въ безнамити помершій, — вертая подъ родинну стрѣху своего колись батьковскаго дому, разглядывавъ всѣ стежки и закутки, куда ступавъ онъ колись дробными ногами, шукав съѣдѣніи нинувшости, нагадув себѣ съѣтличку свои поѣйной матери, вгадув, где стояло его ложечко итинне, нагадув себѣ старинній образы дѣдовъ прадѣдѣнъ своихъ, що изъ стѣнъ глядѣли умными очами на своего внука - правнука, — де на кладовище, отыѣдув могилу батька-матери — зароелу буряномъ, и исюда, исюда бачить руину своего майна предковскаго,

прочитати книжку дра Ом. Огоновскаго, писану родимымъ языкомъ такихъ „Поляковъякъ пос. Гавзнеръ, с. е. по нѣмецки под заг. „*Studien auf dem Gebiete der ruthenschen Sprache*“.

„Nun sind wir mit dem Herrn Abgeordneten fertig“ — можемо и мы сказать. Мы бачили тѣи справдѣ „безприкладнїй“ дороги которыми дойшовъ пос. Гавзнеръ до своего „безприкладного тріюмфа“ и зовсѣмъ не завидуемъ ему сего тріюмфа. Якъ довго надъ нами тріюмфуютъ лише одною неправдою, такъ довго можемо бути безпечнїй и смѣло глядѣти въ нашу будучнѣсть. „Правда всюда пївчится,—въ вскихъ вызначится“. Справедливость нашихъ жалань, неоспоримость нашихъ правъ, праведнѣсть нашихъ народныхъ стремлень даютъ намъ певну поруку нашей побѣды. „Уважайтежъ только, панове“, отповѣмо пос. Гавзнерови и его товаришамъ словами гр. Лешка Борковскаго, „щобъ святотатнио рукою не осквернили вы найсвятѣйшиої стороны національности не вызыскували ия самоюбчихъ пѣдей“

Отверте письмо

до дотычныхъ ц. к. и автономичныхъ Властвъ

Жаденъ певно повѣтъ въ Галичинѣ а може наїтъ и въ цѣлой австрійско-угорской державѣ не може повеличатиє такимъ аномальнымъ становъ, якъ нашъ повѣтъ турчанський. Мимо того, що вже и другій періодъ выборчій для радъ повѣтоныхъ минає, у насъ все ѿшурядують члены старої ради повѣтової выбраної еще въ роцѣ 1874, хотяй се противится въразному приписови §. 14 уставы репрез. повѣтової. — Вправдѣ выбрано и у насъ въ роцѣ 1877 нову раду повѣтову, котրої наїтъ въ своїмъ часѣ була уконституована однакъ єи не припущенна до урядования въ не вѣдомыхъ намъ доси причинъ. Въ роцѣ 1880 перепроваджено новій выборы до ради повѣтової на дальшій періодъ трилѣтній, однакъ та нововыбрана рада повѣтова не може уконституоватиє мимо того, що вже минуло пѣвтора року отъ довершеного выбору.

Вправдѣ збиралися подпісаний члены вибраної въ роцѣ 1880 ради повѣтової въ курії сельської на завдання ц. к. турчанського старости вже колька разівъ до Турки, щобы уконститууватися; але кожного разу вернулися до дому безъ нѣчого, бо до уконституування обняття урядовання не прійшло и до сего часу. — Причиною того ала въ нашомъ повѣтѣ есть по перше хибна а що разъ інша інтерпретація ординації виборчої а по друге, — ажъ надто явный замѣръ звѣстнихъ елементовъ и особъ, не допустити до того, щобы въ радѣ повѣтової чисто руского повѣту заєдала большоѣсть Русиновъ.

Для поясненія подаюмъ жаль въ краткости исторію минувности сен нещасливой рады по вѣтовой.

Въ турчаньскомъ повѣтѣ есть всѣхъ голосующихъ въ группѣ большихъ посѣлостей де-

вять, а именно ип.: 1) Стрѣлцкій въ Комарнику, 2) Кавецкій въ Локти, 3) Рандъ въ Танавы, 4) штвнайцарь жидовъ сибирьскій въ Турки, 5) Монастырь оо. Василіянъ въ Лавре, 6) Либикъ и комп.: властитель Борзы, 7) Мавуръ въ Яворы, 8) Кментъ въ Ломни, 9) Строиньскій, властитель села Синокъ.

Въ роцѣ 1880 розписало ц. к. Намѣстнико
ство виборы до ради повѣтової въ більшихъ
посѣлостей, въ ц. к. староста узануть на подет-
въ §. 3 ордин. виборч. повѣт. выше навед-
ныхъ 9 властительствъ, а взглидно ихъ висту-
никонъ правныхъ яко членовъ ради повѣт-
вої турчанської и зановвавъ ихъ рівночас-
до доповняючого вибору еще двохъ на ту
группу припадаючихъ членовъ. — Тутъ то пр.
виборѣ тыхъ двохъ членовъ выступивъ въ
п. староста першій съ хибою и якоюсь динною
інтерпретацію уставы виборчої. — Коли
оо. Василіянъ на подетавъ §. 12 ордин. вибор-
чої повѣт. и §. 6 ордин. виборчої громадскої
дали легально выставлене повномочіє о. М. К.
Линичови, гр. кат. приходникови въ Жукотынѣ
и сей дѣйстю яко виступникъ до голосування
явився, уневажнивъ ц. к. староста, яко ком-
сарь правительственный, хотя некомпетентный
до рѣшення подобныхъ справъ, бо рѣшенье съ
справы належить виключно до компетенції
комисії виборчої — удѣлене ему повномочіє
заявляючи, що оо. Василіянъ може право ви-
ступати толькож о. Ясеницкій, яко генеральний
репрезентантъ общару двбрекого въ Высоцькому
на подетавъ §. 5 ордин. виборч. громадской, до чо
не потребує спеціального повномочія, тымъ
більше, що о. Ясеницкій яко репрезентантъ
того жъ общару двбрекого має право уже
подетавъ §. 3 ордин. виборч. повѣт. и безъ вибору
входить яко повномочникъ оо. Василіянъ
рады повѣтової.

Тою блудною интерпретацію уставы положено першу запору, чрезъ котру наша Рада повѣтова не могла вступити въ правильнія отношенія, а що та интерпретація була дѣйствительна, прѣреконання ц. к. староста въ рѣшеннѣ. Намѣстництва, котре опосля наспѣло, которымъ Намѣстництво знесло се дивне зображеніе. Для самой же Рады повѣтовой мала мотанина наслѣдство шкодливе, бо вже предпринято выборовъ въ означеномъ часѣ треба було зовсѣмъ непотрѣбно другій рече петь выборовъ до выдачу разписувати.

Ц. к. староста вызначивъ новый рече-
нецъ до уконституованія. Въ означеномъ час-
являются пеъ члены Рады повѣтовои, перепр-
ваджують верификацию, узнаютъ одноголосно
выборъ всѣхъ членовъ Рады за важный
приступаютъ по тѣмъ до выбору маршала.
Тутъ заявляе староста зъ горы, що о. Ясени-
кій не може бути правно выбранимъ на пре-
сѣдателя Рады повѣтовои, або на маршала
мимо того, що яко повномочникъ со. Василія в-
ходитъ беать выбору до тоїжъ Рады повѣт-
вои. Така юридично неоправдана интерпрета-
ція уставы не могла однакожъ перекона-
большости членовъ Рады повѣтовои, и для то-
приступлено до выбору и выбрано на марша-

Кобзаря, щобъ съ такою силою и правдою
такъ глубоко и широко, такъ вѣрно, повно
гармонійно выспѣвавъ всенародный гимн
всесарадного житя, щобъ въ своимъ золотомъ
струнномъ спѣвъ такъ голосно и праведно пе-
рушивъ вѣсъ голоснї струны житя велико-
бесѣмнайцятимиліонового народа, его минувши-
сти, теперѣшности и далекой будучности, щобъ
такъ повно и правдиво выспѣвавъ цѣлый свѣтъ
тоглядъ праведно людекои щасливости нар-
днои, въ мертвыхъ воскресивъ цѣлій міліонъ
и такъ торжественно, такъ наскрбъ гуманнъ
такъ высоко культурно увѣвъ ихъ въ святиню
культурного жити культурныхъ народовъ.
Нема другого такъ на скрбъ національнаго,
для народа такъ животворнаго поета, якъ наш
Тарасъ Шевченко.⁴

Тутъ поданъ бесѣдникъ короткій переглядъ творовъ Шевченка въ систематичномъ угруппованю, выводячи на той подставѣ тѣ поетичній образы нашей историчной минувшости теперѣшности и дожиданои будущести, и тымъ власне пояснивъ ту непожибну, тревалу и неопориму, бо на скрбѣ жизненну и животворну основу нашего народного отроджения и життяку возвдвигъ Шевченко силою своего генія „Огъ поета“, говоривъ дальше п. Б., „вѣкъ не буде жадати подробнои исторіи, научно-економіи суспольной и всесторонной фільософіи народного житя та спеціальной политичної народной програмы, але можна жадати правды минувшости, правды теперѣшности и правды будущности. Таку глубоко почуту и ясно высказану правду нашего минувшого и теперѣшнаго житя народного, такъ глубоко правдивы идеалы нашего будучаго житя народного вспѣвавъ Тарасъ Шевченко въ своихъ беземерныхъ творахъ. Коли загальна щастливостъ всіхъ

ка большою голосовъ о. Ясеницкого. Такъ отже уеунала большоѣ Рады сама другу по речкоду, ику ставлено свободному выборамъ маршалка але сама поставила себѣ мимохѣтъ трету запору. Буть се будъ формальныи, бѣ голосованье на предсѣдателя, мѣстопредсѣдателя и на членовъ выѣду отбулося вона бѣ уетно, що спротивляся поєднаному уступови §. 24 уставы; выборъ буть отже неправильнѣ и ц. к. Намѣстництво спрандѣ уинало его бѣ сля неважнымъ. Що члены выѣду ошибнулися, се не дивница, але дивно, чому ц. к. староста, котрый буть при выборахъ, не вкорнувъ унаги на ту ошибку противъ формальности.

Ц. к. Намѣстнищество уненажнило се уков-
ституованье Рады повѣтовои, а зверхъ тога
рѣшило, що о. Ясеницкій на подетавъ §. 5.
ординаціи выб. громадской — противно выбо-
дамъ ц. к. старосты — до Рады повѣтовои
безъ выбору входити не може, що дальнѣше из-
вѣть и правный повномочникъ Василіянъ на
подетавъ §. 6. орд. выб. громадской, зарбво-
якъ и повномочники властителівъ Турки и
Сянокъ на подетавъ §. 3. ординаціи выб. повѣтовои
яко заступники лиць моральнихъ та-
коожъ не могутъ входити безъ выбору до Рады
повѣтовои.

Мы не входимо на теперь иль тое, чи така
інтерпретація §. 3. пов. ординаціи виборчої
есть правоно оправдана и чи она дається вор-
дити съ основными засадами права вибору
рбности праць, мы констатуемо лише, що та
інтерпретація ц. к. Намѣстництва зовсімъ
отмѣниа отъ дотычашои інтерпретаціи ц. к.
староства, а такожъ и отмѣниа отъ дот. пер-
шнои практики, посля котрои виступникъ
Василіянъ зовсімъ гдзы входивъ до рады безъ ви-
бору — власне на подставѣ §. 3 орд. виб.
Менше вирочъмъ о то, котра інтерпретація
справедлива, але сумно, что по такъ довгахъ
лѣтахъ дѣйствованія радъ повѣтовыхъ наїти
найважнѣйшии пытанія що до складу радъ по-
вѣтовыхъ и що до права входити въ иль
складъ не суть вповнѣ и неоспоримо пояснені

Узнавши неважность попередного учреждения
ституования ц. к. Намѣстнищество заразомъ ров-
нисало доповняючій выборъ трехъ членовъ
рады пов. турчаньской въ большихъ посѣло-
стей. Коли надбѣшовъ день выбору и вже все
було до того доповняющего выбору трехъ член-
новъ приготоване, а комисія выборча уконеч-
туована, заявивъ ц. к. староста яко комисарь
правительственный, що не трехъ членовъ тре-
ба выбирати, — якъ се наказало ц. к. Намѣ-
стнищество, але четырохъ членовъ, а то зъ тихъ
причины, що ц. к. старство донѣдалося, що
п. Кментъ, властитель добръ Ломна, спрода-
въ свои добра якомусь францускому товари-
ству, котре вже на тыхъ добрахъ заинтабуль-
валося, — проте треба и на мѣстце того товари-
ства яко особы моральной избиръ одного
члена до рады пов. предпринятии. Въ тѣмъ под-
нѣсь одинъ членъ комисіи, що п. Михайло
Мазуръ зъ Яворы есть на тихъ добрахъ Явора
спольно съ своею женою заинтабульованый прот-

народна, та щасливостъ, що обхимав собою и „найменшого брата“, коли щира любовь, що обхимав свою вѣхъ людей и такъ довго не може бути вдоводеною и щасливою, якъ довго бачить коло себе хочь одного убогого, покривженого и упослѣдженого, — коли панованье правды и волѣ на вѣмъ снѣтъ — есть идея ломъ будущаго житя вѣхъ культурныхъ народовъ и порукою будучности, то и нашъ народъ мусить належати до тыхъ народовъ в нашему народони запоручена такъ будучность, бо именно Тарасть Шевченко положивъ ей идеаль въ основу народного житя и обнинши не только цѣлый свой народъ але й вѣтъ Славянъ щирою праведною любовю завѣщаю намъ таку будучность:

Тогда, якъ, Господи, святая
На землю правда прилетить
— — — — —
Незряч прозрять и кривін,
Мовь сарна въ гаю, помайнуть.
Нѣмымъ отверзутся уста,
Прорвесь слово, якъ вода,
И дебрь-пустыня неполита,
Сцѣлющою водою вмита
Прокинеся ; и потечуть
Веселій рѣки, а озера
Кругомъ гаями поростуть
Веселымъ птаствомъ оживуть.
Оживуть стены, озера
И не верстовіп
А вольніи, широкіи
Скрбъ шляхи святіи
Проотелются ; и не найдуть
Шляховъ тыхъ владики,
А рабы тымъ шляхами
Безъ гвалту и крику
Поизходятоя до куши

и т. д. Макуръ творчесъ свою линию одну изъ моральную (?) не можемъ вѣдти до рѣды поп., безъ выбору, тѣмъ ско, отъ и до. Василіе, давъ то и на чо жеще требы теперь варзъ выбѣръ перенесъ. Ч. и. староста сказалъ, что со это влажнѣть бѣзъ никакъ выборотой; много она — упакти, — тѣлько членовъ треба выбиратъ. Выборъ комісіи спрашѣ голосуяша въ тѣхъ сорѣвъ и рѣшила, що треба действио выбирати по трехъ членовъ до рѣды поп., тѣлько встѣтъ. И такъ на дѣлѣ перенесъ выборъ пяти членовъ.

Такъ членъ въ сей поступитъ не дастъся
имѣти спрацдати, бо §. 15. уставы выб., по-
мощникою же, кому привелугутъ право решеніемъ
выборы. Выборъ только трехъ членовъ москв.
изъ тѣхъ разъ правилъ перешацдати, бо
§. 15 къ Намѣтництву разнесало выбора трехъ
членовъ, а не выборчя комиссия, и въ староста
не могла право расширить тыхъ выборъ.
Выборъ еще двухъ членовъ можна бы было
делать изъ тѣхъ слѣдующихъ предпринятіи, коли бы
§. 15 къ Намѣтництву выборъ шести членовъ,
и въ треть разнесало. О §. 16 уставы выбор-
щаго земли. Такъ отъснѣ выредился четвертаго
правильность, нова перешаца до правильности
конституции нашей Рады поинтъ.

Та не досыть еще и на тѣмъ. Якоє въ
протеже чай по тѣмъ дополнюючомъ выбо-
вносить речигнацию и Кавецкій, пласти-
ль Адѣтъ, которому вбоял § 3 орд. выб. поп.
и получихъ право входити до рады поп. безъ
двали по килька миль, дармо отрызались отъ
свои працѣ и дармо тратили часъ. И такъ
еще до нынѣ обертаєя цѣла та справа пиви-
товин рады и блудливъ колесѣ неустающихъ
переніода.

избору, а то изъ токи причини, що будучи отъ
шкільного часу хоромъ, не може на власній ру-
ку виконати відповідності. Въ той же самий часъ
п. Клементъ, не дозволяючи до конця
різдня дбайства Ломни, реабілітується після
Ломни. Ц. к. староста въ Турції привини-
тила до Каменецького до відомості и донес-
ши въ реабілітацію п. Клемента на Ломни,
засудивши до нової організації членів
їхъ пос. якъ більшість посібностей и то же
може засудити виборців и комісій; дає тепер
відповідь п. Клементові щъ правомъ члена
їхъ пос. для вибору на підставі §. З. устано-
вивши въ рішіті дальше, що на мѣс-
ті Каменецького, четвертий зъ своєго права зре-
штувати, буде въ радѣ пос. власні членъ
їхъ при дозволючому виборі еще то-
го, якъ якъ французьке товариство було за-
ставлене на Ломни.

Также почестная даже пята изъ чергии исправлять, боясь и ее воступающе не дастъся это пыкъ спрятати. Но первое п. Кашецъ свое право въ той способъ прибрѣзъ, чтобы се право можно перенести на ту особу: П. Кашецкій мѣгъ свое право ибо черезъ заступника выконувати, але то же хмѣ право бѣтъ его поаномочія на его же руды изводити. По другое, покликанье Кментъ до руды посѣтова бѣть выбору на стасѣ §. З ордъ выбѣ не дастъся даютого оцѣнѣти, що хмѣ часѣ розшистия и нереведенія прѣвѣ до руды вѣнѣтною п. Кментъ не вѣнѣтабульованый изъ властителя Абим-

Ряд та висоти
Ні пустынно опанують
Всюдяко схід.

— Отсюда сила.
Отсюда — спиртъ на такихъ твердыхъ
и прауды, любви и свободы, одушевля-
ющихъ идеалъ жизни, мы смѣло можемо-
ды изъ всей нашей, тучѣ и громы слы-
храстности и лютой вражды, скоро только
вспомни мѣрными тому идеалами, скоро
и съзывы будемо это перенесити изъ жизни
нашей непрауды и класть будемо от-
дать прауде, сльзу называему бессири-
тию, исколо — колю, криаду — справе-
ности, искость — честнотой. И надѣмь втор-
ьть нашихъ чистыхъ и праудныхъ
дѣлъ, и даймо обретися въ излагумий
страстей, класть и непрауденныхъ почин-
и прауда наша пстане, а будущибы

Быть пороги" (до слайды Шенченко). Святой талантъ композиторскій нашего наилевашнѣшаго музика алучивъ тутъ съ словеснымъ гимномъ Шенченка иъ тѣль имонючий, до глубинъ душъ трогаючий и порывашючий имѣцьмыхъ мѣлодій нашей Руси, що кождый почуялъ тутъ иль тѣмъ величавоѣ спѣши величну силу и красу народной душѣ, тверду сѣрѣ цѣлого нашего народа иъ сною прираду и въ свою будущу поѣзду и възлагъ неутешимъ огнемъ щирого патротизму. Хвали, какъ щанъ шенческій и музескій хоръ спѣваютъ:

*) Аристатичну оцінку музичальної часті ці хонди була несказанно величаною і відмінною.

Именно на основе § 53 устава о реорганизации, упразднило Выс. Национальную, чтобы из порокуемию съ ер. Высшего заседала посвященными представителями доведение новых ради посвященности до урядования, чтобы угувало базисной интерпретации законовъ, и въ тѣхъ пагадѣ удѣляло и. к. старосту изъ Турции потребное наученіе, абы выделогово до выбирать и укюнитуированы ради посвященности себѣ посвященности, създомаго законныхъ принесиши.

Члены попечительской комиссии.

Чаньесонъ грубы женской постыдности:

Григорій Чубинський, парохъ изъ Ботки
Іванъ Несторъ, господарь изъ Рынкій
Стефанъ Тирикъ, господарь изъ Бережку
Семенъ Рамзъ, господарь изъ Высочеза
Михаїлъ Бычаръ, господарь изъ Исаї
Семенъ Саламонъ, парохъ изъ Комаринихъ
Корнилъ Іворскій, парохъ изъ Ломжі
Ігнатъ Навроць, господарь изъ Хашовѣ
Стефанъ Васютъ, господарь изъ Бубонія
Изабелла Гайдель, господарь изъ Волчинія
Василь Філона, парохъ изъ Розлучи
Феликсъ Кречковскій, господарь изъ Ильинику.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Дебаты бюджетного) въ палатѣ послѣдній разъ окончились въ субботу. На второмъ засѣданіи бывшемъ на порядку деніевомъ законъ финансовый. На 208-омъ засѣданіи въ 10 марта при дебатахъ статута министерства справедливости звучала голосъ пос. Кузачковскій, чтобы заслушать узага министра справедливости на то, въ чёмъ Галичинскій русскій языкъ въ рускій народъ въ мае преобразованъ въ судовицтвѣ, а дальше чтобы отповѣсти п. Ганниперу на его бесѣду о вѣдомствѣ нашимъ читателямъ. На замѣты п. Кузачковскаго отвѣтилъ министръ дѣлъ Пражакъ. На замѣты, что судѣй слѣдѣтъ въ процессѣ Ольги Грабарь и товарищъ не знаютъ русскаго языка, отвѣтилъ министръ, что президентъ Шенкъ предупредилъ министра юстиціи, что судѣй слѣдуетъ учить по руски. Правительство все, що зможе, учить, чтобы процессы бывъ якъ наилѣпшими. Шо до поданія паніи Добрыниной, въ другого суда не хотѣла принять яко московскогоПетровскаго министерства, что спрѣдѣ тѣ поданіи въ писаніе русскимъ языкомъ, але „зѣбисовскимъ и поссѣдскимъ“. (Тое поданіе министръ принялъ руково). — П. Кузачковскому отвѣтилъ такоже п. Ганниперъ оѣдущаго дни. Несѣда Ганниперъ съмѣшилъ въ засѣданіи засѣданіе.

иера сьм' разомъ буда дуже слаба що до оброблення, що до содерганих подбно фальшивихъ напастниківъ, а, десь перша.

(Министерствъ конфедераций) отбухнули въ саджанії и понедѣлкі. Предметомъ нарадъ була операція воєнна на польськихъ монархіяхъ и винесеніе звѣдальній въ нихъ пытала. Догадуються, что въ посланіи марта будуть скликанія делегацій, которые будуть хватати новий кредитъ 12 мільйоновъ на видати въ воєнній и адміністраційній на польськихъ державахъ.

(Пытка въ булавськѣ) теперъ зновъ подорожує.

"— випускала справедливо одна газета відома. Гр. Волькенштайн призначений на посаду авторитарного в'ячеслава Петербурзької поїздки до спорудження дунайської в'язниці в Берліні а та оттам до Парижа. В'ячеслав зберегся комісаром дунайською і чиновником на посаді.

(Повстане въ Далмации и Герцоговинѣ, рідовѣ вѣдомости зъ театру вѣднѣ Краковскѣмъ. Дни 9-го и 10-го сіяння. П.

ЗАГРАНИЦЯ

Россия. Петербургскій корреспондентъ вѣнчанской Прессы доноситъ, что ген. Скобелевъ явился адъютантомъ у царя на пятицю, а передъ этимъ, вразъ по приѣздѣ до Петербурга налагалъ конференцію съ министромъъ для внутрѣшнихъ, гр. Игнатьевымъ. Скобелевъ напѣлъ Игнатьеву, что его парижу бесѣду газеты передали неѣно. Авротѣмъ бѣзъ удержу, что ворвался только о Нѣмціи въ Россіи и не въ ямочкѣ, а печатъ австрійска вже зовсімъ не въ причинахъ выступать противъ него, бо бѣзъ противъ Австріи вже зовсімъ нѣчего не про-

„Правительственныи Вѣстникъ² доноситъ,
категориславскій губернаторъ Дурило име-

на коронацию царя прибудут до Москвы разъезды: шведской, греческой, сербской, румынской и измазанной болгарской.

Комиссия занималась составлением звездных грамот, то есть административными, преследующими свою работу, то есть доставлять Петербургской коронованный Press — царь желал, чтобы перед 1 мая с. р. справа административно звездных грамот буда в западождена. Комиссия для этого разделила генералы разы на трижды. Зы помеже 2342 обеих звездных административных путем и 900 путь, звездящих подъ дозором полиции, маски аж 90%, увольненных задля недостачи до-

До англійскаго Times доносятъ, что Петербургъ, что министерство для внутрішнихъ зара-
ботъ слѣдствіе, чтобы выкрыть, какимъ способомъ
насъ заграницу могла быть тамъ доказано по-
вторнозаводъ, давно же передъ послѣднимъ ре-
шениемъ процесомъ изгнанія о току и высѣд-
щемъ, который бывъ пропаженный актъ изъ
большой тайны. — Справѣ, въ изданіяхъ
было передъ вами же сказано, передъ про-
цессомъ вычитали мы пѣнѣ акта обжалованія.

Для (1) 13 марта припадала ро́чица смертца Александра II а вступление на престолъ

"Голос" выступал энергично против южан, голодочными войнами России съ Нѣмеччиною. "Голос" коментируя, что германское правительство держитъ политику позѣбного царя, наѣзда все ужажаетъ войну съ Нѣмеччиною нещадно для Россіи. Въ случаѣ войны наѣтъ та-

сторона, которая победила, долго оплатила победу.

Дневники московской доносят, что правительство намерено заменить обование службы воинской на Туркестан. Однако старшина Текинцев и Туркестана есть тому противник, — не хотят нанести ничего слуха о обование службы воинской.

«Вольное Слово», дневник российской выходящий из Женевы, подает листок якою важной особы из Петербурга, из котрого пишет, что российская партия конституционная покине свое детине выждающее становище, а выступить отверто за конституцию, яко единим средством спасения из внутренних неприятностей.

Франция. Сенат французской при народе изъ закономъ о школахъ народныхъ, откинувъ 167 голосами противъ 123 поправку Жиль Симона жаждущую, чтобы «ученикъ учено обование изгладилъ Бога и отчина». Передъ послѣднимъ выборами сенатъ будь принялъ ту же поправку, але палата послѣдовъ ея откинула, мусъла отже прйтъ еще разъ подъ дискусію въ сенатъ. Съ разомъ сенатъ, выйшоший изъ послѣднихъ выборовъ большие демократичнѣе, откинувъ поправку. — Въ пазатъ послѣдовъ мае буты постолене внесене подъышити платно послѣдовъ изъ 9000 на 12,000 франковъ рѣочно. Внесене тое буде приняте, бо всѣ французъ палаты згодились на него.

Въ полуночью Тунисъ повстанье починае на добре отновляться. Для 12 марта доносятъ изъ Туниса, что на полуночни отѣль числичи до 1000 повстанцѣвъ, напавъ на французскую отѣль революционный подъ Ельземъ. Въсюко французскъ побило повстанцѣвъ, котрый утекли подишиши на побоищъ 10 труповъ. — Ходить ногохозя, что повстанцы проголосили беемъ тунискому Алибену-Калифа. — Французский колонии отойшли изъ Гафы и Габеса до границъ Триполиса, где власне развились повстанье.

Сербія. Всѣ вже державы европейской узнали Сербію королевствомъ. Минувшою суботы зложили присягу вѣрности королеви министры и послы. Король выдавъ обширну амнестию и призначинъ 10,000 франковъ на бѣдныхъ. Коронація короля Милана отбудется въ монастыри подъ Карапачемъ, где давнійше короновалось кѣлья королѣвъ сербскихъ. Часть коронаціи еще не назначена.

НОВИНКИ.

— Въ честь памяти Тараса Шевченка — якъ доносить киевска „Зара“ — отбудется д. 7 руск. марта въ Киевѣ въ театрѣ п. Иваненка концертъ съ дуже доброю программою. Въ программу поставлено колько урывкѣвъ изъ неиздано еще оперы „Тарасъ Бульба“, скомпонованої Николаемъ Лысенкомъ. Найлучшій генеральшний украинскій артистъ драматичнѣй, п. Кропивницкій прибуде нарочно до Киева, щобъ на концертѣ въ честь Шевченка откладывати Шевченкову поезию „Чернецъ“. „Зара“ вѣщую, что концертъ удастся якъ найлучше и публика павѣститъ его дуже чистленно, бо цѣни мѣсце въ театрѣ пошиено звучній низкій.

— Зъ Вѣдня получили мы спровозданье о вечерѣ устроеномъ товариствомъ „Сѣч“ въ память Тараса Шевченка. Справозданье подадо въ слѣдующемъ числѣ, — теперъ только скажемо, что вѣчеръ удалася дуже добре.

— Въ Москвѣ въ церкви св. Тихона була отпиралена заупокойна литургія и панихида за Тараса Шевченка. Якъ телеграфуютъ изъ Москвы до киевской „Зарѣ“, церковь була посвята почитателю покойного кобзаря. Литургію и панихиду отспівали добранный хоръ украинцѣвъ-любителевъ співу. Въ той власне церкви св. Тихона стояла въ 1861 р. домовина Шевченка, коли ея перевозили изъ Петербурга на Україну.

— Зъ Дрогобича. Доходъ зъ театрального представления въ память смерти Тараса Шевченка выносить 28 зр. и колькадесь креѣцарѣвъ. Комитетъ занимавшися устроениемъ представления не реєструє тѣ грощи черезъ нашу редакцію на стипендійный фондъ имени Шевченка.

— На фондъ стипендій имени Шевченка прислали на нашу руки Русини зъ Подволочинскѣ: пп. Коблянскій, Коляниновскій, Кассараба, Федоровичъ и Кадайскій по 1 зр., а пп. П. Г. и Стverстинъ по 50 кр. — разомъ 6 зр.

— Въ спрѣ узникъ Руини одержує Неше fr. Presse зъ Львова телеграфично вѣдомость, що судово-карне слѣдство скончиться ажъ въ початку цвѣтня, бо довгого часу потреба на переслуханье сорокъ свѣдкій и перечитанье около 1000 листовъ та всіхъ іншихъ рукописей. Дальше доносять до N. fr. Presse, що яко свѣдкъ має буты переслуханий (?) іншій Вірв. Митрополитъ Іосифъ.

— Зъ Станиславова доносять до вѣденськихъ газетъ, що рада школи красна въключила зъ всѣхъ гімназій галицкихъ руского ученика стапиславівкої гімназії, Мороза за то, що отгрохувавъ Полякамъ, за що бувъ въ судовомъ слѣдствѣ. — Минувшого тиждня арештовано въ Станиславовѣ зновъ одного 19-лѣтнго студента Поляка, підозрѣлого о пропаганду соціалістичнї.

— Въ наслѣдство арештовану молоджї дирекція гімназіїльна заказала ученикамъ сходитись и вчера въходить зъ дому.

— Коло Галининъ въ лѣсъ замордовано післанци почтового и зробовано грошеві посылки. — Близшихъ вѣстей еще нема.

— Зъ Рудокъ пишуть намъ: Заноится въ нашихъ сторонахъ на змѣну вѣронеповѣдана одною громадою. Сюю громадою єсть — село Колбаківичъ, єсть церквою дочерною, належачою до материной церкви въ Підгірчицахъ. Колбаківичанс бажають доконче мати свого власного священика и грозятъ, що коли сего не ссягнутъ, то передуть — не на православіе, але „на польске“, т. е. на обрядъ латинській. Въ сѣмъ случаю зионгъ бажають потверджене того, що новодомъ змѣни вѣронеповѣдана у нашихъ громада єсть виключно существуючій подѣль церквей на материний и дочерній. Тое само дало півдѣнь въ Гинничанахъ малямъ змѣни свое вѣронеповѣдане.

— Товариство академичнѣе „Дружній Лихварь“ заявила сего року похвалы достойнїй дѣяльнотѣ. Кромѣ праць въ кружкахъ (литературнѣмъ, историчнѣмъ и правничнѣмъ) товариши „Дружногого Лихваря“ устроють майже що тиждня музикально декламаторскій вечерицѣвъ, на которыхъ одинъ зъ товарищій держить отчитъ. На послѣдніхъ вечерицяхъ читаєтъ товариши Кокорудзъ, слухачи філософії, рецензію „Женщины“, поїздти проф. Н. Вахнинина, друкованої минувшого року въ „Зорѣ“. Отчитъ тов. Кокорудза буде дуже соਬѣтъ и основно обробленыи и зъєднавъ спроведено загальнѣ узманіе прикладної трудолюбивости прелегенита. Нынѣ такожъ має отбутися въ „Дружній Лихварь“ музикально декламаторскій вечерь съ отчитомъ товариша предсѣдателя Володимира Коцковскаго.

— Школа колодѣйства въ Товстомъ. Вздовжъ горы Медоборскіхъ, тягнучихъ надъ Збручемъ а именно въ насмѣ ѡтъ Подволочинскъ до Гусицьна розвинувшо бѣть данна промисль колодѣйскій. Медоборы даютъ дерево отновѣдно до колодѣйства: яснії, явори, клени, бересты, граби и берези. Підоля дать статистичнѣхъ, зборанихъ Скалатскими выѣдомъ півѣтами въ 12 мѣсцевостахъ тогожъ півѣту єсть 196 колодѣй, котрый роблять вовы, сапи, вовки, угорски, залибї, плуги, ярма, жорна, варстаты столлярскій, колодѣйскій и тканії, скрини, шафи и т. д. Выворы свои продають въ Гричмановѣ, Скалатѣ, Товстомъ, Хоростковѣ, Кончинцѣвѣ, Гусицьнѣ, Пробожнѣ и Тернополі — такъ що засноюють потребы около 60 громад по вѣті Скалатскаго, а такожъ частей півѣтівъ Гусицьнскаго, Теребовельскаго, Збараскаго и Тернопольскаго. Приближена вартость выработъ висоцить 17,600 зр. рѣочно; половину коштує матеріалъ, друга половина припадає за роботу — на одного колодѣя по 20 кр. деню при пересѣчній 8 мѣсячнїй роботѣ. Щобъ піднести той промисль заложивъ Скалатскій выѣдъ півѣтъ въ Товстомъ фахову школу колодѣйску. На тую цѣль давъ Скалатскій выѣдъ півѣтъ 400 зр. одноразово запомоги а 600 зр. рѣочно на удержаніе школы. Громада Товстомъ обѣцала дати безплатне умѣщеніе школы. Выйдѣть краевий півѣтъ въ Товстомъ статутъ школы и удѣлить 285 зр. одноразово запомоги на 6 лѣтъ субвенцію по 275 зр. Выйдѣть кр. буде машъ підзоръ надъ школою. Після статуту наука колодѣйства буде удѣлиться безплатне вѣтъ, мужчинамъ и женщинамъ. Курсъ має тревати 8 мѣсяцівъ, отъ 1 жовтня до 1 червня. Школою мас управяти „Рада школи колодѣйской“ зъ 5 осбѣвъ; 2 іменує выѣдъ краевий, 2 выѣдъ півѣтъ, а 1 рада школи мѣсцева.

— Зъ Сераєва пишуть намъ дні 6 марта с. р. однинъ нашъ землякъ: Въ наслѣдство великого на-громаджена войскъ подорожѣли въ нашому мѣстѣ винтулки въ нечуваный способъ. Такъ н. пр. коштує въ Сераєвѣ кильограмъ масла 2 зр. 60 кр., смилью 1 зр. 20 кр., муки и то не конче добровъ 38 кр., бараболь 14 кр., бураколь 16 кр. а кильограмъ петрушкі 80 кр!

— Въ селѣ Мушина по коломийскому невислѣдженій ктось потроявъ всѣ коровы вѣтви Лукінови Андрющену. Выйдѣть красивъ удѣлить пошико-дованому вѣтви 100 зр. запомоги, а кураторія фундаціи Товарицького 200 зр.

— Зъ Добройчы. Доходъ зъ театрального представления въ память смерти Тараса Шевченка выносить 28 зр. и колькадесь креѣцарѣвъ. Комитетъ занимавшися устроениемъ представления не реєструє тѣ грощи черезъ нашу редакцію на стипендійный фондъ имени Шевченка.

— На фондъ стипендій имени Шевченка прислали на нашу руки Русини зъ Подволочинскѣ: пп. Коблянскій, Коляниновскій, Кассараба, Федоровичъ и Кадайскій по 1 зр., а пп. П. Г. и Стverстинъ по 50 кр. — разомъ 6 зр.

— Въ спрѣ узникъ Руини одержує Неше fr. Presse зъ Львова телеграфично вѣдомость, що судово-карне слѣдство скончиться ажъ въ початку цвѣтня, бо довгого часу потреба на переслуханье сорокъ свѣдкій и перечитанье около 1000 листовъ та всіхъ іншихъ рукописей. Дальше доносять до N. fr. Presse, що яко свѣдкъ має буты переслуханий (?) іншій Вірв. Митрополитъ Іосифъ.

— Коло Галининъ въ лѣсъ замордовано післанци почтового и зробовано грошеві посылки. — Близихъ вѣстей еще нема.

Каноничну институцію одержали: оо. Юдінъ Степанівъ зъ Давидковець на парохію Борки малі, дек. скалатскаго; Юліанъ Левицкій зъ Джуркова на парохію Камінку велику, дек. жуко-віскаго.

Задѣлательство одержали: оо. Володимиръ Познанський въ Давидовицахъ, дек. скалатскаго; Юстинъ Дворянинъ въ Бурштинахъ, дек. рогатинскаго; Володимиръ Глинський въ Старисахъ, дек. городецкаго; Левъ Струтинський въ Космачі, дек. бородянскаго.

Деканомъ смеритованымъ стає о. Василій Долинський зъ Вересова.

Увѣльненіе бѣть испыта конкурсъ, одержавъ о. Игнатій Левицкій, сотрудникъ въ Тернополі.

Забѣланій до канон. институції о. Михаїль Цегельскій на парохію Камінку Струмилову.

Личній податокъ по 100 зр. одержали: оо. Дмитрий Стройцій парохъ Рудникъ; Теофіль Жегаловичъ, зарохъ Кудобинець; Александръ Левицкій, парохъ Коршева.

На конкурсъ виставлена пар. Чернѣвъ, дек. Станичанскаго, наданія ординаріатскаго, до 13 (25) мая с. р.

Уважається о. Андрей Сохатцкій, каноній Горошица дек. бережанскаго, для 3 марта. Вѣчна ему память!

Спростованье. Въ одній зъ попередніхъ числовъ була подана вѣсть о смерти о. Григорія Сохатцкаго зъ Іцкови. Вѣсть та показалася неправдиво. Ми єши радо откликаємо, и выходчи зъ поїздія народу, котрый зъ такою мильною вѣсті ворожить довгє житѣ, желаемъ о. Сохатцкому икъ найдовшого житї.

Зъ Епархії Перемиської.

Презенту получили оо.: 1) Анатолій Кордасевичъ, сотрудникъ въ Берегахъ, дек. самборскаго на парохію Розохачъ дек. височанскаго; 2) Антоній Мокрицкій, завѣдатель капеллій Белз.

Съ симъ числомъ розсылаєся Ви. предплатникамъ „Бібліот. наїзнан. повѣстій“ 17 аркушъ повѣсті Едварда „Стеванія Лаврентія“ зъ англій. „Любовь убитого молодця“ Октавія ского и 7 аркушъ нової повѣсті Фейлета зъ французского.

Съ симъ числомъ розсылаєся Ви. предплатникамъ „Бібліот. наїзнан. повѣстій“ 17 аркушъ повѣсті Едварда „Стеванія Лаврентія“ зъ англій.

Іванъ и сына Антонія Серафінъ въ Калуші (поча та стація железнїцї), надійшли спрѣніемъ медалемъ заслуги и листомъ похвальнимъ на виставѣ роблінцій, якъ такожъ признальсь на виставѣ тов. им. Качковскаго въ Коломыї (якъ се посвѣдчали въ часописі), поїдає на складѣ **готовій дзвони** и вирає якъ найскорше підъ приступними умовами дзвони **всѣлякої ваги и объему**, ручаючися за тривалість матеріалу и гармонійний звукъ.

Виреи и Всея, оо. приходниківъ упрашають о ласкаві замовленія, котрый вишовняють якъ найточнійше

стъ глубокимъ поважаньемъ

(3—12) **Іванъ и сынъ Антоній Серафінъ.**

Новообрѣтия тторговля

СЪМЕНЬ и ЦВѢТОВЪ
Е. Ф. РИДЛЯ

во Львовѣ, при Маріїцькій панці ч 10, напротивъ готелю Ланга поручакъ вѣдь гваранію за добруту

съмена ярины, съмена польнї, цвѣтовї и лѣсовї, рожѣ, дерева овочевї, корчѣ, шпраги и т. п.

Цѣники на желаніе франко.

(2—6)

АЦІЕНДА АССИКУРАТРИЧЕ

въ Тріестѣ,

найстарше австрійске товариство уbezпеченїй основане въ року 1822

съ фондомъ закладовимъ 4,000.000